

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac Ex Probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1713

Q. 112. Quis hic censeatur constitutus in periculo mortis, ita ut non jejunus possit communicare.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42545

fecerat, incogitanter sumit hostiam non consecratam. Quæritur, an possit primitias legere non jejunus. *q. 2.* Per se loquendo non potest, possunt tamen adesse circumstantiæ, ob quas licet, v. g. si Titius sit familiæ per honestæ, ad cuius primitias convenient cognati multi, pro quibus etiam sit convivium lautum apparatus; item si publicè notum est vel proclamatum, cum hodieleturum primitias; & è contrà error illius in sumpta hostia non consecrata sit occultus, hoc casu licet celebrare, tum per epikiam, nam nullus Papa, si adesset vel interrogaretur, vellet hunc Casum legi inclusum; tum propter publicum scandalum alijs oriturum. *Gob. t. 3. n. 411.*

584. §. 3. Titius Dominicæ in Albis communicare voluit pro Paschate, sed manè casu deglutivit aquam. Quæritur, an communicare possit non jejunus, ut præceptum annuæ Communionis impleat. *q. 2.* Affirmat *Tolet. I. 2. c. 28. n. 24.* quia videtur prævalere utilitas hujus præcepti. *Præpos. Dian. p. 4. t. 4. R. 104.* & alii probabilius negant, quia cum sine incommodo possit sequente die utilitatem istam percipere, prudenter præsumitur, quod Ecclesia velit obligationem taxis per differri.

585. Q. 112. Quis hic intelligatur constitutus in periculo mortis, ita, ut non jejunus possit communicare. *q. 2.* Omnis ille, cui invito mors imminet, ut magis explicabitur n. 623, nam si ipse se conjiciat in mortem, non censetur esse in illius periculo. Non est tamen opus, ut mors certò immineat, sed sat sibi est, quod prudenter timeatur, v. g. si Medicus aut alius homo judicet ex illo morbo decessurum. *Dicas. Gob. t. 4. à n. 308.*

An

An autem, sicuti licitum est in tali casu communicare, etiam liceat celebrare non jejuno, ut talis moribundus communicari possit, dicetur n.
611.

ARTICULUS III.

Quæ & quanta sit obligatio sumendi Eucharistium.

REsp. I. Sumptio Eucharistie fidelibus adultis est necessaria, necessitate, non medii, sed precepti divini, obligantis tum in articulo mortis per modum Vatici, tum etiam saepius in vita, ut docet Suar. Vasq. Laym. Fsg. & alii com. probantque tum ex Scriptura, tum ex Conc. Niceno & Trid. sess. 1. 3. cap. 6., tum ex praxi Ecclesie; tum quia Eucharistia est instituta per modum cibi, cuius usus saepius est necessarius. Bon. d. 4. q. 7 p. 1. n. 8. Unde resolves

I. Quisque fidelis in periculo vite, quod praeditus videt vel meritò timet, v. g. in gravi morbo, an. in conflictum vel puerperium, praesertim prium, autem navigationem. &c. tenetur sub tali communicare. Suar. Vasq. d. 2. 4. Nisi tamen paucis, v. g. octo diebus ante communicasset, talis enim Communio censeretur habereratio rem Vatici, ut docet Suar. Reg. Fill. contra quosdam, ut Gaspar. Hurt. d. 10. dis 2. &c. apud Eacob. qui dicunt, sum, qui mane communicauit, si à prandio incurrat periculum vite, tenebit iterum sumere Communionem, tanquam Vaticum: imò Sa & Sylv. V. Euch Fumus, &c. &c. V. Communio, putant non esse saltem mortale, Communionem omittere, dummodo Paschate sumpseris.